

Podstata bojových věd – Wang Xiang Zhai

Rozhovor s panem Wang Xiangzhaiem o podstatě bojových věd

Zakládající mistr dachengquanu Wang Xiang Zhai, který je známý na jihu i na severu a je chválen v kruzích bojového umění po celé zemi, se přestěhoval do Pekingu. Aby zprostředkoval výměnu znalostí a názorů mezi lidmi praktikujícími různá bojová umění, organizuje setkání každou neděli odpoledne od 13 do 18 hod. v ulici Dayangyibin Alley, kde působí jako hostitel a vyměňuje si názory s ostatními známými odborníky na boj. Jeho upřímným přáním je pokračovat a povzbuzovat bojového ducha našeho národa. Náš redaktor dělal včera rozhovor s panem Wangem a hovořil s ním o následujících otázkách.

1. Redaktor: Vždy jsem obdivoval a respektoval vaše skvělé dovednosti v zápase. Mohu se vás zeptat, co je vaším cílem z hlediska bojové vědy?

Wang Xiangzhai: To, že mě mí přátelé chválí jako představitele dachengquanu, mě skutečně zahanbuje. Svého učitele jsem opustil ve 33. roce vlády Guang Xu z dynastie Qing (1907) a od té doby jsem cestoval po celé zemi, a tudíž jsem toho hodně viděl a dozvěděl jsem se dost o životě, zanechal jsem své stopy na nesčetných místech, jak na sever, tak na jih od řeky Jang-c'-ťiang, potkal jsem mnoho slavných mistrů a vysloužilých bojovníků a zažil jsem i nevýslovné útrapy.

Během těchto víc jak třiceti let pro mě bylo největším přínosem setkání s mnoha dobrými učiteli a přáteli, kteří mně ochotně pomáhali a s kterými jsme si mohli porovnat své znalosti a dovednosti. Proto jsem si jistý, že jakožto vysloužilý bojovník jsem na správné cestě bojové vědy. Před několika dny pan Zhang Yuheng opakovaně učinil několik poznámek v novinách. Protože jsem se obával, že lidé z různých kruhů správně nepochopili jejich význam, čímž by mohlo dojít k nějakým nedorozuměním, chtěl bych z celého srdce sdělit lidem, co mám na mysli. Mé zbývající roky postupně utíkají, život sám je dost, v mé mysli není místo pro slávu a zisk. Proto tolik toužím spojit síly s významnými krajany, dokud mé tělo ještě nezchátralo, abych prosadil plný vývoj přirozených instinktů a bojových schopností a vymýtil bludy. Nechci být chválen pro nic za nic jako ti, kdo obelhávají veřejnost, aby získali slávu.

2. Redaktor: Co je základem bojových věd?

Wang Xiangzhai: Co je vlastně základním principem bojových věd? Různí lidé na tuto otázku odpovídají rozdílně, ale studium bojových postupů, forem pohybů, zafixovaných technik a tréninkových úderů a zásahů, to vše spadá do kategorie povrchností, a ačkoli jsou bojové postupy a formy pohybů oblíbené už dlouhou dobu, ve skutečnosti jsou pro lidi velmi škodlivé.

3. Redaktor: Xingyi, taiji, bagua a tongbei jsou považovány za školy vnitřního bojového umění, jaké jsou rozdíly mezi těmito odvětvími?

Wang Xiangzhai: Lidé často říkají, že xingyi, taiji, bagua a tongbei jsou vnitřní styly. Já nevím, odkud vzešly názvy vnitřní a vnější, takže to nemohu komentovat. Při sledování slavných starých mistrů je však možné něco z toho spatřit.

Původní **xingyi** a xinyiba a liuhebu z provincie Henan pocházejí ze stejné školy. Když sledujeme linii pana Li Daidonga (který byl známý jako Starý Dai) z Henanu, zjistíme, že je pravnukem pana Li Zhihe, pan Li Zhihe byl učitelem starého pána Dai Longbanga. Rodina Yuan z Jiyuanu ve skutečnosti následovala školu pana Li, ačkoli své umění nazývali jinak. Pan Dai, i když změnil název xinyi na xingyiquan, nebyl v rozporu s původním významem a v jeho pojmenování slovo ‚zápas‘ (quan) neslo význam, co nejméně se ho držet.

Měli bychom vědět, že původní xingyi zcela postrádalo trénování metody dvanácti forem, avšak esence všech těchto dvanácti forem měla být vyjadřována celým tělem. Nemělo teorii vzájemné podpory a ovládnutí pěti prvků, bylo tam přítomno pět prvků představujících pět druhů sil. Nemělo žádné pevně dané techniky, bojové postupy nebo formy pohybu. Dobře si vzpomínám na slova svého dávného učitele ohledně pěti prvků:

Kov znamená sílu obsaženou v kostech a svalech, přičemž mysl je pevná jako železo nebo kámen a je schopná rozseknout zlato a ocel.

Dřevo má za význam ohýbání, ale má pozici zakořeněného stromu.

Voda znamená sílu vln širého moře, je živá jako drak nebo had. Když se použije, je schopná proniknout vším.

Oheň značí, že síla je jako střelný prach, pěsti jsou jako vystřelené kulky. Je to síla, co spálí protivníkově tělo při prvním doteku.

Země znamená použití síly těžkou, hlubokou, pevnou a dokonale kulatou. Qi je silná, má sílu jednoty s nebem a zemí.

To je synkretismus pěti prvků. Nemá nic společného s jednou technikou přemáhající jinou techniku, jak prohlašují představitelé moderních stylů. Pokud se člověk nejprve dívá očima, pak o tom v hlavě přemýšlí a nakonec zahájí protiútok vůči nepříteli, jen velmi zřídka se stane, že nebude zbit.

Bagua bylo původně známé jako chuanzhang. V dětství jsem se setkal s panem Chengem Tighua. Vzpomínám si, že mi připadal jako božský drak plující po obloze, který se neustále mění. Pro moderního člověka je stěží možné dosáhnout takových schopností a takové síly. Matně si vzpomínám na pana Dong Haichuana - je ještě těžší pochopit, jak hluboký byl jeho vhled do Moře zákona a dosažení Tao. Pan Liu Fengchun je můj přítel, jeho dovednosti jsou vsukutku ohromné, ale jeho výsledky jsou lehce podřadné, ale přesto se s ním ti, kteří studují šedesát čtyři dlaní a sedmdesát dva kroků, nemohou srovnávat. Přál bych si, aby se lidé praktikující bagua soustředili na dvojitý a jednoduchý chuanzhang, a aby věnovali zvláštní pozornost intuitivnímu vnímání každého pohybu, aby se maximálně snažili o pokročilejší směr tréninku a vážně se zabývali teorií, přičemž by vše uváděli do praxe po dlouhou dobu. Pak by se mohli přiblížit k dosažení podstaty tohoto směru.

Jako mistry původního **taijiquan** bych doporučil bratry Shaohou a Chengfu Yangovi. Jsou to také mí staří přátelé, proto vím, že toto bojové umění má skutečně jakousi znalost mechaniky, ale ze sta lidí se ani jeden většinou nedostane k jeho podstatě, a i kdyby k ní někdo dospěl, je to pořád jednostranné, neboť základní dovednosti intuitivního vnímání už vymizely před dávnou dobou, a proto jejich spodní část těla nemá žádnou skutečnou sílu, která by stála za řeč. Původně toto bojové umění spočívalo ve třech pěstech, také nazývaných „staré tři seky“. Pan Wang Zongyue ho změnil na třináct pozic a později se systém rozšířil na sto čtyřicet nebo sto padesát pozic, to je hlavním důvodem zkrátení.

Z hlediska zachování zdraví omezuje ducha a temperament a přináší praktikujícím nepohodlí. Z hlediska boje škodí končetinám a trupu praktikujících a způsobuje, že výkonné tělo se stane mechanickou tuhou věcí, také narušuje nervy studenta a není to nic jiného než ztráta času. Co se týče tréninkové metody, úder pěstí tady, plácnutí dlaní tam, kop doleva a druhý doprava, to je ubohé a směšné. Z hlediska přístupu k oponentovi v boji - proti mistrovské ruce o tom prosím vás ani neuvažujte, pokud protivník není líný a tuhý, dokonce ani slavní mistři tohoto bojového umění nemají možnost aplikovat své schopnosti. Tyto nedostatky jsou tak velké, že taijiquan by se brzy mohl stát pouhou formou srovnatelnou s návodem ke hře šachu. Posledních dvacet let většina lidí, kteří studovali toto bojové umění, nebyla schopna rozlišit správné od špatného, a pokud to někdo přece dokázal rozlišit, nebyl schopný to uplatnit v praxi.

Co se týče běžných studentů, většina z nich používá uši místo očí. Toto bojové umění je natolik v troskách, že se stalo zbytečným, to je opravdu politováníhodné. Přál bych si, aby ho mocní členové této školy rychle a důkladně očistili a snažili se ho do budoucna rozvíjet. Až jednoho dne uspějí, budou považováni za blízké přátele všech příznivců bojového umění. Troufnu si říci, že hluboce rozumím taijiquan. Ti, kdo nesouhlasí, mě mohou uvědomit nebo mě obvinít, pouze ti moudří by mohli pochopit. Zároveň předpokládám, že ti, kteří ve svém studiu taijiquan skutečně něčeho dosáhli, budou souhlasně přikyvovat, až tohle budou číst, a budou se muset smát.

Tongbeiquan je populární v severní Číně, především v Pekingu. Praktikující, s nimiž jsem se setkal, nebyli většinou ve formě, avšak někteří také měli teorii, které se blížila pravdě. Když jsem ale sledoval jejich dovednosti, byli od ní velmi daleko. S největší pravděpodobností tomu tak u jejich předchůdců nebylo, ale pozdější generace ztratily podstatu. I když se občas našli i takoví, kteří měli důkladné a skvělé dovednosti v některých jednostranných součástech této praxe, nakonec nebudou mít šanci kráčet po správné cestě bojových věd.

Meihuaquan, který je také známý jako wushizhuang, má přímou linii předávanou z generace na generaci především v provincii Henan a Sečuan. Jejich cesty se různí v přístupu, ale jsou stejně uspokojivé ve výsledcích, srovnáme-li je s praktikujícími wujisanshou z Fuzhou, Xinghua, Quanzhou, Shantou a jiných míst. Oni mají také své zvláštní a skutečně silné body pro zacházení s protivníkem, ale bohužel většina z nich je jednostranná a pouze velmi málo je kompletních.

Bafan, mianzhang, pigua, baji, dagongli, sanhuangpao, niantui a lianquan, všechny mají své silné a slabé stránky, většina se jednostranně přiklání k tvrdosti a jen pár z nich k měkkosti, postrádají vnitřní dovednost sbírání ducha. Co se týká dahongquan, xiaohongquan, tantui, chuoqiao, dlouhého boxu, krátkého boxu a různých dalších škol, tak o těch bych raději nemluvil.

4. Redaktor: Jaký je váš názor na zachování národních umění?

Wang Xiangzhai: Bojová umění našeho národa jsou ve stavu chaosu, proto lidé nemohou vědět, jakým směrem se vydat. Shrneme-li to, opustila podstatu a zachovala jen odpad, nic jiného. Ačkoli bojová umění Japonska a západní Evropy jsou jednostranná, všechna mají své původní zásady. Ve srovnání s běžným bojovníkem z naší země jsou o mnoho mil napřed. Lidé by se za to měli stydět. Proto bychom měli vyčistit staré vědění a pokračovat v něm. Kdo jiný kromě nás tu zbyl, kdo by to mohl udělat? I přes svou nedostatečnost volám po akci, která by to z těchto důvodů uskutečnila.

5. Redaktor: Pane, zavedl jste pevný čas, kdy hostíte zástupce bojových umění z různých kruhů, to dokazuje, že jste velmi skromný a nadšený do bojových umění, ale proč to všechno děláte?

Wang Xiangzhai: Člověk se může učit na základě srovnávání, to se týká i bojového umění. Když porovnáváme dovednosti, je tu buď vítězství, nebo porážka, ale neutrpí tím osobnost člověka, naopak, může to osobnost vylepšit a zvýšit morálku. Pokud by každý mohl sledovat zkušenosti ostatních a učit se z nich, mohli bychom se vyhnout sporům mezi různými školami, a navíc by to mohlo zastavit neuvážené řeči. Přál bych si, aby ti, kteří se zabývají stejnými věcmi jako já, nebrali

tato slova jako prázdné tlachání. Pokud by významní lidé a moudří poustevníci této země byli ochotni podniknout cestu, aby mi předali učení, jsou velmi vítáni. Pokud mě nechcete navštívit, prosím dejte mi zprávu a já vás s jistotou a s otevřeným srdcem navštívím a s úctou si poslechnu vše, co mi můžete sdělit. Zkrátka, já se jen snažím o zlepšení bojových umění, o nic jiného mi nejde.

6. Redaktor: Pane, jste zakládajícím mistrem dachengquan, musíte mít nějaký odborný názor na tuto školu, mohl byste nám prosím podat nějaké podrobnější informace?

Wang Xiangzhai: Cesta bojových věd je ohromně komplikovaná a složitá na vysvětlení. Ohromně komplikovaná a složitá, avšak je ohromně jednoduchá, když pochopíte její jádro. Proto, když studujeme bojové umění, měli bychom nejprve vědět, proč ho studujeme. Když to víme, pak určitě můžeme něčeho dosáhnout. Většina lidí studuje bojové umění především kvůli zdraví a potom kvůli sebeobraně. Dobré zdraví je základem pro všechny lidské aktivity, proto skutečně nelze opomíjet způsoby uchování zdraví a ochrany těla.

Pokud se člověk řádně učí metody cvičení, pak bude jeho prospěch velký, ale učit se ho špatně může vést dokonce k úmrtí. Jen velmi málo sportovců vykonávajících namáhavá cvičení se těší dlouhověkosti. Bojovníků, kteří ztratili život nebo utrpěli zranění kvůli chybnému cvičení, je mnoho. Takový druh bojového umění je skutečně smutný a také směšný. Člověk by měl znát výhody a nevýhody studia bojového umění a měl by při cvičení prožívat a pozorovat stavy pohybu a klidu s obzvláštní péčí, nejen vnější pohyb těla, ale také stav ducha v pohybu.

Člověk by měl používat ducha i mysl k pozorování celého těla, uvnitř i venku, a každého činu, zda je v souladu s nároky na zachování zdraví a sebeobranu, nebo ne. Proč se hýbat? Proč být v klidu? Jaké jsou výsledky? Co se děje uprostřed toho procesu? Proto využívejte k vnímání intuici a doberete se pravdy! Co se týče hluboké a jemné podstaty tao, můžeme jen pokračovat ve studiu a v hledání, jinak k ní nelze snadno dospět. Zde je stručný souhrn celé podstaty dachengquan, k němuž se mohou vyjadřovat různí kolegové zabývající se bojovým uměním, takže může začít otevřená diskuze o bojových vědách.

Nejprve bych pohovořil o stádiích studia tohoto umění. Jak už jsem řekl, zachování zdraví a sebeobrana jsou navzájem neodlučitelné, pokud vynecháte jedno, dochází k narušení a vydáte se špatným směrem. Nejdříve ze všeho byste měli trénovat a pěstovat ducha, temperament a přirozené instinkty a teprve potom začít mluvit o zapojení jemné instinktivní síly nervů, končetin a trupu. Prvním krokem ve studiu bojových umění je procvičování nervů, jakožto základní tréninková metoda, a intuitivní vnímání peristaltiky celého těla. Druhým krokem je trénink zkoušení síly (shili) a zkoušení hlasu (shisheng). Třetím krokem je sebeobrana. Zde jsou jednotlivě vysvětleny:

Základní trénink: Abyste při tréninku neustále dosahovali výsledků v každodenním životě (když chodíte, stojíte, sedíte a ležíte), musíte začít s tréninkem od metody statických pozic (zhanzhuang). Nastavte si správně pozici celého těla, držte tělo rovně, buďte bez myšlenek, posilujte nervy v klidu, upravte dech, zahřejte a vyživujte svaly, nechte každou buňku přirozeně se aktivovat. Síla přichází zevnitř a v celém těle se hladce dostává navenek. Proto člověk netrénuje kosti a svaly, ale ony se trénují samy, člověk nevyživuje nervy, ale ony se vyživují samy od sebe, člověk by měl především

vnímat a pozorovat jejich sotva postřehnutelný pohyb a aktivitu. Když to děláte dost dlouhou dobu, poznáte, že stání přináší mnoho nekonečných divů. Ten, kdo chce dosáhnout divů ve svém bojovém umění, by měl nejprve věnovat čas statickým pozicím.

Zkoušení síly: Po absolvování základního tréninku v bojovém umění se vaše přirozené instinkty posílí. Při jejich používání musíte učinit přísná opatření, aby nepřevládla lidská touha, jinak dojde k chybnému použití iluzorního. Někdy se kvůli převládnutí touhy přirozená instinktivní síla odkloní od své podstaty. Proto nám učenci v minulosti říkali, abychom se nesnažili pomáhat výhonkům růst rychleji tím, že je budeme povytahovat. Způsob uplatnění přirozených instinktů může být přizpůsoben osobním potřebám, ale nejprve člověk musí porozumět stavu síly v pohybu, teprve potom může přejít k druhé fázi. Zkoušení síly je nejdůležitější věc při učení se základům bojových dovedností, se zkoušením síly ji člověk získá. Zkoušením sílu získáte, a také si uvědomíte, jak ji používat.

Nejprve je nutné dosáhnout toho, aby byla síla stejná v celém těle, svaly živé, kosti podporující rám těla tak, aby se svaly mohly stáhnout, natáhnout, uvolnit i napnout v harmonii. Síla by měla vycházet zevnitř a projevovat se navenek. V pohybu vyniká pomalé nad rychlým, buďte uvolnění spíše než netrpěliví, pohyb by měl být drobný a duch plný. Pokud se chcete pohnout, zastavíte se, když se chcete zastavit, pohnete se. Pak, když se pohybujete, nemůžete si pomoci, ale musíte zastavit, když zastavíte, nemůžete si pomoci a musíte se pohnout.

Při zkoušení síly byste neměli mít jednostrannou sílu, dále byste neměli mít přímou sílu. Nejprve byste měli prostřednictvím intuice vnímat, jestli síla celého těla prostupuje vším, či nikoliv, jestli může být síla vydána v kterýkoli moment, nebo ne, jestli můžete reagovat na atmosféru, nebo ne, navíc nesmíte nechat mysl rozbit a ducha rozptýlit. Mějte lehké a těžké síly připravené k použití, když se jedna část těla pohybuje, pohybuje se celé tělo. Síla je konzistentní a jejím výsledkem je čilá a těžká nehmotnost a kulatá a celá materiálnost. Nahoře a dole, vlevo a vpravo, vepředu a vzadu, nezapomínejte na ně. Abych to shrnul, co nemůže vést k pohodlí, štěstí a získání síly, to si nezaslouží být nazýváno bojovým uměním.

Zkouška hlasu je doplněk při nedostatcích zkoušky síly. Všichni lidé mají vrozené fyziologické rozdíly, takže tělo každého člověka má problémy spojit své určité části, proto zkouška hlasu je především doplňková vnitřní práce s dechem. Také se to nazývá vnitřní dech nebo dech mozek-(břicho)-záda.

Sebeobrana: zejména boj. Člověk by měl vědět, že velký pohyb není tak dobrý jako malý pohyb, malý pohyb není tak dobrý jako klid, měli byste vědět, že pouze klid je nekonečný pohyb. Pokud se tělo hýbe, je to jen vyjádření nepohyblivosti a nedostatku síly. To, co se nazývá pohybem v klidu, je pohyb, jako kdybyste se nepohybovali. Pohyb a klid se zakládají jeden na druhém a výsledky jejich aplikace většinou závisí na spojení nervového systému, přičemž mysl vede, velké a malé klouby a šlachy se vzájemně natahují a stahují, osa je pevná jako železo a má otáčející a protikladnou sílu, otáčí se kolem středového bodu, harmonickým způsobem pohybuje středem a vydává explozivní sílu spolu s dechem. Pokud to dokážete udělat správně, máte základ pro boj.

Výše řečené zásady byly většinou abstraktní a hodně z jejich významu nelze popsat slovy. Pokud můžete neustále cvičit, pak lze přirozeně dojít k pochopení. Jaký je rozdíl mezi takzvaným velkým

pohybem a malým pohybem, závisí ve skutečnosti na individuálních základních dovednostech a na tom, jestli jsou všechny typy síly získávány tělem a pochopeny myslí, nebo ne. Pokud umíte zvednout ruce a pohnout chodidly tak, že má celé tělo správné mechanické dovednosti, pak je velký pohyb v pořádku a stejně dobrý je i malý pohyb, rovněž pohyb ani velký ani malý je naprosto v pořádku.

Pokud nemáte základní mechanické schopnosti, pak nezáleží na tom, jaký pohyb je, protože je to celé špatně. To samé platí při používání a nepoužívání síly. Pohyby obyčejného člověka nemohou mít sílu bez neustálé jednostranné tenze, která narušuje proudění krve. Všechny druhy síly založené na neustálém jednostranném napětí jsou tuhé a disharmonické, a navíc zdraví škodlivé. Mít sílu bez neustálého jednostranného napětí znamená mít sílu bez využití síly, a když ji takto používáte, sílu získáváte.

A právě taková je přirozená instinktivní síla. Je to jako rozlišit všemožné skutečné věci od neskutečných, což lze jen těžko vyjádřit slovy. Každopádně dachengquan přesahuje vnější formu hodnocení, že je něco dobře nebo špatně, to ve skutečnosti závisí na zacházení s myslí. Zkrátka mít pevnou formu a pevné techniky je špatně, leč dovednosti dosahující úrovně žádné mysli (no mind) jsou velmi vzácné, to je význam výše uvedeného.

7. Redaktor: Od té doby, co se naposledy objevily vaše názory v novinách, jste jistě musel mít spoustu návštěvníků. Byla mezi nimi nějaká význačná osobnost s výjimečnými dovednostmi?

Wang Xiangzhai: Jsem velice vděčný za váš zájem a za to, že jste mě představil čtenářům. Mezi lidmi, kteří praktikují bojové umění v Pekingu, ještě nebyl ani jeden člověk, který by chtěl přijít a předat mi nějaké znalosti. Ale množství dopisů přicházejících ze všech částí země vyjadřovalo, že je mnoho lidí, kteří mě mají v úctě a vážnosti. Navíc bylo několik lidí z různých míst, kteří sem přišli vyjednávat a chtěli dostat pozici instruktora. Kromě toho došlo také k jednomu incidentu, o němž vám budu vyprávět. V poslední době se mnoho lidí vážně zabývalo výzkumem bojových věd a hledali radu. Většina přišla požádat o informace z vlastní vůle, ale byli i tací, kteří byli představeni někým jiným. To je jediný důvod, proč se zabývám bojovou vědou.

Nemám v úmyslu soupeřit s ostatními, navíc pohrdám spory. Chtěl bych pomoci všem krajanům, kteří se zajímají o bojové vědy, aby je pochopili, a také doufám, že dojde k celkové reformě legislativy bojových věd. Vítězství nebo porážka nebudou považovány za poctu nebo ostudu. Přál bych si, aby si ostatní zápasníci nemysleli, že mají vždy pravdu, když budou slepě studovat a neúnavně trénovat. Především doufám, že se všichni zápasníci stanou zdravými boxery. Nepřeju jim, aby se stali zápasníky putujícími z místa na místo, kteří žijí ze svých triků. Avšak dnes ani jeden ze sta bojovníků nemá nic správně.

Když se na ně dívám, většinou mám pocit, že je to všechno úplně špatně. Co se týče zápasníků, kteří se spoléhají na zápas jako na způsob obživy, neměli by se stydět za to, že se zase budou učit od ostatních, když už začali učit. Neměli by být na sebe v duchu přísní, ale poctivě se snažit následovat ty, kteří nad nimi vynikají. Musí mít na paměti, že by neměli mást a poškozovat své žáky nějakými tajnostmi a násilím. Tak neudělají tu velkou chybu, že by se odchýlili od pravdy tak daleko, jako je nebe vzdálené od hlubokého moře.

Avšak slabosti těchto mužů jsou příliš početné a proto nemohou být v krátké době snadno ovlivněni. Já jen doufám, že si uvědomí pravdu a začnou se postupně pozorovat, nic víc.

8. Redaktor: Od té doby, co vzniklo bojové umění, zrodilo se mnoho škol a každá obhajovala svou vlastní cestu, takže studenti nakonec skončili s pocitem lhostejnosti. Co je však nakonec správné?

Wang Xiangzhai: Všechno učení na světě závisí na srovnání, pouze tak je možné rozlišit dobré a špatné, jinak bude každá ze škol prohlašovat, že jen ona má pravdu, a laici budou mít problémy odlišit, co je správné a co je špatné. Správnost bojového umění nelze posuzovat jen na základě vítězství nebo prohry, je nutné posuzovat, jestli je rozumné a vhodné pro potřeby lidí. Rozumné je dosažení pohodlí, získání síly a získání radosti ze života. Pokud nedosáhnete pohodlí, nezískáte sílu a když vám studium nepřináší do života radost, pak to nemůžeme nazvat bojovým uměním.

Jestli člověk zná historii bojového umění nebo ne, není vůbec podstatné. Potřebujete vědět jen to, zda má nějakou hodnotu z hlediska učení a jestli odpovídá požadavkům života. Ale mluvíme-li o bojových vědách v našem národě, jejich historie je dlouhá několik staletí. Začaly odhalovat svou brilantnost v období Soupeřících států (403 př. Kr. – 221 př. Kr.) a postupně se vyvíjely. V dobách dynastií Tang a Song se bojové umění začalo měnit na pouhé technické dovednosti a začaly se vyvíjet různé styly. V době dynastie Yuan, Ming a v rané dynastii Qing byly nejoblíbenější různé školy.

Bylo mnoho praktikujících. Jelikož jejich síla, dovednosti a výsledky byly různé – některé z nich moudré, jiné hloupé. Bojové umění se rozpadlo na různé školy, přičemž každá z nich prohlašovala své učení za správné. Tyto školy jsou v podstatě tím, co se dnes nazývá různými styly. V dobách vlády Kangxi a Yongzheng z dynastie Qing (1662 – 1735) ještě nebyly běžné střelné zbraně. Císaři se obávali, že by bojová umění mohla být použita proti vládě, proto je chtěli zničit navždy, aby se nemohla nikdy vzpamatovat.

Proto začali ovlivňovat lidi, aby dobře smýšleli o civilních uměních a dívali se spatra na vše bojové. Na jedné straně oslavovali nesmrtelné létající šermíře a záměrně vyučovali mystice, na druhé straně vychvalovali bojové formy a pevné techniky, aby svedli bojovníky z cesty. Lidé nemohli zmiňovat střední cestu a velké Tao, vládcí místo toho používali operu a knihy pohádek jako nástroje propagandy. Dále se zasloužili o to, že učení byrokratů opovrhovali lidmi praktikujícími bojová umění, takže situace se ještě zhoršovala. Objevovalo se mnoho různých ošklivých výjevů, což byla velká škoda a tragédie.

Naštěstí naši předchůdci v bojových vědách měli i své tajné následovníky, kterým se podařilo zachránit paprsek světla. Ačkoliv byly během posledních dvaceti let po celé zemi zřízeny tréninkové haly k podpoře bojových umění, čím více by byla tato umění propagována, tím dříve by byla ztracena a nikdy by už nebyla schopna vrátit se na správnou cestu v souladu s bojovými vědami. Ve skutečnosti není těžké naučit se zápasit, ale protože mozek obyčejného člověka je trápen pohádkami a protože zápasníci moderní doby to většinou dělají pro obživu, je bojová věda zcela v úpadku. A dokonce, i když si někteří lidé tento stav uvědomují, pořád ještě se velice stydí učit se od druhých, a tak se situace jeví bezvýchodnou.

Během posledního půl roku za mnou přišli někteří zápasníci změřit si síly v boji. Nebudu říkat, kdo to byl, abych je nepřipravil o obživu. Teď už většinou chápou, že se mýlili, ale proč sem nechtějí přijít a promluvit si o bojových uměních otevřeně, a navíc, proč nejsou ochotni měřit své dovednosti v boji, aby si vylepšili své učení? Naopak jdou proti svému svědomí a prohlašují, že to ostatní se mýlí. Nedělají nic jiného, než že tajně vytvářejí absurdní příběhy a ještě předstírají, že o těchto historkách nevědí. Proč to dělají? Co se týče neprofesionálních zápasníků, chtějí se stát tajemnými bojovníky prostřednictvím vymyšlení těchto zkazek, přitom jsou jako návštěvníci divadelních her nepřilíš zběhlí v dramatu. Nejsou schopni dělat nic kromě kopání kolem sebe, aby ukázali své schopnosti.

To je skutečně opovržením hodné. V případě, že jsou moje slova považována za pomýlená, mohli by někteří neprofesionální žáci bojového umění být tak laskaví a poučit mě? Dále bych rád podstoupil přátelské změření sil v boji, přičemž i když lidé, kteří za mnou přijdou, nebudou mít vůbec žádné bojové dovednosti, neurazím je a nebudu to šířit, abych nepoškodil jejich živobytí. Pakliže někdo nemůže přijít a poučit mě, pak mi prosím sdělte místo a čas a já se včas s úctou dostavím. Pokud někdo má třeba jen nepatrnou důležitou myšlenku, udělám maximum pro to, abych ji zveřejnil, a pokud někdo nemá vůbec žádné podstatné myšlenky, pomlčím o tom. Jestli se někdo stále považuje za špičkového zápasníka, a přitom setrvává za zavřenými dveřmi, nestojí to za zlámanou grešlí.

9. Redaktor: Slyšel jsem vaši diskuzi vysvětlující správnou cestu našich národních umění. Předložil jste poněkud nový a čerstvý pohled na hledání toho dobrého u každého, kdo dělá stejnou věc, ale myslím si, že jste zašel poněkud daleko v kritice taijiquan.

Wang Xiangzhai: Mé chápání Tao není ještě dost hluboké. Netroufám si říct, že jsem předložil něco nového, jen následuji a šířím tradici našich předchůdců, nic víc. Je toho mnohem víc, ale je mi trapné to říkat, protože mám mnoho přátel praktikujících taiji. Navíc toto umění je méně zneužité než většina ostatních a má mnohem víc rozumných následovníků, proto ho svobodně kritizují. Jinak bych se o něm přestal bavit už před dlouhou dobou.

Mluvíme-li o kritice, obávám se, že mezi lidmi praktikujícími taiji je velmi mnoho těch, kteří nikdy nepochopí bojové vědy, a těch, kteří jsou daleci toho stát se učenými mistry, je ještě víc. V dětství jsem slyšel o slávě taoisty Zhang Sanfenga. Když jsem vyrostl, cestoval jsem po naší zemi, takže vím, že mezi mnoha školami bojového umění má taiji největší množství cvičících. Už dlouho jsem měl pochybnosti o tomto umění. Slyšel jsem, že bylo předáváno mistrem Zhang Sanfengem, proto jsem tohoto Sanfenga dlouho neměl rád. Později jsem četl sebrané spisy obsahující učení mistra Sanfenga a začal jsem si uvědomovat, že on prošel cestu velkého Tao. Už vstoupil hluboko do Moře zákona a našel absolutní pravdu. Avšak já věřím ještě hlouběji, že takové bojové umění nepředal dál. Ve skutečnosti to, jestli ho předal nebo nepředal, není důležité, protože i kdyby někdo byl následovníkem Sanfenga, nebyl by hoden mluvit o jeho umění, kdyby si neosvojil jeho podstatu. Nevím, kdo byli následovníci mistra Sanfenga, ale předpokládám, že byli slabší než Sanfeng. Pokud by byli schopní, proč by klamali ostatní? Podstatné je, jestli učení získané studenty je správné nebo špatné.

Navíc se dnes zastánci tohoto bojového umění od sebe navzájem liší a teorie se různí. Vše je náhodné a chybné! Vzpomínám si, že mistr Sanfeng řekl: „Opustit vlastní tělo je špatné, ale lpět na něm je mnohem horší.“ Taijiquan má sto čtyřicet pět pozic, existuje nějaká pozice nebo metoda,

na níž se nelpí? K čemu jsou tyto pozice? Navíc duch je pevně svázaný a nemůže být osvobozen. To je opravdu škodlivé pro svobodu nervů, končetin a trupu. Při moudrosti mistra Sanfenga, nemělo dojít k tomu, aby předal taijiquan v tak nevhodné formě.

Mluvíme-li o slovním obsahu „Teorie taijiquan“, jednoduchá a dvojitá váha a stejná váha a všechny ty hluboké věci jsou pouhou částí základů bojových věd. Mohu požádat slavné mistry taiji, aby zpytovali své svědomí v otázce existence alespoň jedné pozice nebo metody v souladu s tímto průvodcem zmiňovaného bojového umění? Když ho prohlašují za nadřazené, proč neposkytuje žádné výsledky v praxi? Navíc lidé praktikující toto bojové umění věří, že mohou získat dobré bojové dovednosti prostřednictvím povrchního cvičení. To je ještě absurdnější.

I kdyby snad všechny metody tohoto bojového umění převyšovaly ostatní, není pochyb, že by pořád bylo špatné po duchovní stránce. Ačkoli taijiquan praktikuje velké množství lidí, což mu dodalo na publicitu, ti rozumní už odedávna věděli, že se zhroutilo samo o sobě. Možná bylo v mých slovech něco nevhodného; opravdu doufám, že ostatní zastánci bojových umění se na mě bez váhání obrátí. Pokud je někdo, kdo mě může poučit, umetu cestu, abych ho mohl uvítat.

10. Redaktor: Pane, kritizoval jste nedostatky taijiquan, já musím rozhodně konstatovat, že mám mnoho přátel, kteří získali dobré zdraví praktikováním tohoto bojového umění. Obávám se, že vaše kritika je poněkud nepřiměřená.

Wang Xiangzhai: Význam bojových věd je nejen v relaxaci a ostatních plytkých vymoženostech. Je nutné si uvědomit, že bojové vědy jsou neustálé učení, což je lidská potřeba, a člověk se je nemůže důkladně naučit za velmi krátkou dobu. Proto Zhuangzi řekl: „Bojová umění skutečně vstupují do Tao. Jsou základem kultury a umění, jsou životní silou zenu a filosofie.“ Pokud by jen malý výsledek představoval bojové umění, pak by nebylo potřeba následovat a studovat bojové vědy. Pokud se člověk drží praxe bojového umění způsobem, o jakém jsem mluvil, přinese nějaké výsledky. Dále by měl člověk vědět, že pokud může věnovat čas praxi bojového umění, měl by to udělat bez jakékoli metody. Svobodně a pomalu vnímat prostřednictvím intuice, pak budou výsledky skvělé. Dovolím si říct, že budou mnohem víc, než jste říkal.

11. Redaktor: Existuje ohromné množství různých škol bojových umění a jejich teorie se liší. Mezi mými přáteli je mnoho těch, kteří praktikují bojová umění. Někteří z nich cvičí podle knih, ale nikdo z nich nedosáhl žádných výsledků. Jakým typem knihy by se měli řídit?

Wang Xiangzhai: Bojové vědy nelze rozdělovat podle škol a teorie bojových umění nevidí rozdíl mezi čínským a zahraničním nebo novým a starým. Pouze zkoumejte, jestli je to správné, nebo špatné, vhodné, či nevhodné. To stačí. Když to vezmu zeširoka, početné školy naší společnosti ve výuce bojového umění obecně vyznávají přístup forem a technik. Člověk musí vědět, že tento druh přístupu je pouze výmysl pozdějších generací, není to původní podstata bojových věd. I když lidé zřídka objeví nějaké postranní mechaniky a jednostranné techniky, v podstatě stále neopouští metody a formy, takže to nakonec nepřinese skutečný užitek.

Co se týče autorů instruktážních knih k bojovým uměním, ani oni nemohou překročit tyto meze. Ačkoli je velice snadné studovat tuto doktrínu, nevyrovná se to jednoduchosti následovat ostatní jako ovce. Někdy ani ti, kteří se učí od slavných mistrů předávajících znalosti ústně a od srdce, stejně neumí rozlišit, co je správné a co špatné, ani po více než deseti letech. Jak by pak mohly být takové spisy k užítku? V každém druhu učení by měl člověk nejprve pochopit základní princip a postupně intuitivně vnímat dovednosti, počínaje základy. Navíc by měl člověk pozorně přemýšlet, jasně rozlišovat mezi správným a chybným a testovat vlastní vjemy nejrůznějšími pokusy a ověřováním. Pouze tehdy je možné se posunout ke studiu technických dovedností.

Člověk by se měl vyhnout trénování před zrcadlem, protože tak se může snadno přiblížit formou, ale nebýt pravdivý v duchu. Ti, kdo trénují na základě knih, jsou opravdu slepí vedení slepci. Neboť při čtení knihy může člověk posbírat krystalizaci všemožných teorií, a přitom nevěnovat pozornost pozicím a formě. Na základě průzkumu mých třiceti let výuky je tento druh učení obzvláště složitý, ale zároveň může být i obzvláště snadný. Nadaný student má naději stát se velkým učeným mistrem za méně než sto dní cvičení, ale mezi sty studenty se těžko najde jeden nebo dva takoví, a navíc ve většině případů talentovaní bystří lidé postrádají čestnost a toleranci, někteří z nich jsou dokonce podvodníci.

Proto většinu z nich jejich učitelé v půli cesty opustí, což je také škoda! Co se týče běžných studentů v naší společnosti, jejich potíže jsou vskutku politováníhodné. Většina lidí je zvyklá věřit svým uším namísto očím. Dvě slova – sláva a skutečnost - nemohou být vyslovena v jedné větě. I když je počet bojovníků na světě ohromný, ti, kdo získali podstatu, jsou vzácní jako roh jednorozce. Všichni ti, kteří dosáhli podstaty, se povahou velmi liší od obyčejných lidí. Nenechají se zlákat slávou nebo přilákat ziskem a nikdy by se nespojili s pokrytci! Najít mistra je skutečně velmi těžké.

I když potkáte mistra, jak můžete rozlišit, zda je moudrý, nebo ne. Dále, nemusí být ochotný vás učit. I když s tím bude souhlasit, nemusí mít nutně dobrou metodu výuky. Dejme tomu, že bude mít dobrou výukovou metodu, pak pořád ještě není jisté, že se vám podaří odhalit podstatu jeho učení. Existuje tedy mnoho možných obtíží, které nemůže nezkušený člověk znát. Na druhou stranu je nyní studium snadnější, než tomu bylo dřív, díky vzkvétající vědě. Hodně pomáhá v pochopení principů bojových věd, ale přesto bojové vědy se nemohou omezit jen jejím pojetím.

Pokud to vysvětlíme na příkladu anatomie, mohlo by se zdát, že je to jediný možný způsob a fáze studia. Avšak v naší bojové vědě je pořád mnoho principů, které nelze vysvětlit, leč po několika letech by mohly být prokázány vědou. Učení je bez hranic, možná neexistuje způsob, jak by mohly být určité aspekty praxe někdy vysvětlitelné - to nevíme. Shrneme-li to, pokud se budeme bavit v podmínkách, jaké máme dnes, s dostupnými znalostmi, měli bychom přidat vědeckou metodu k duchu bojových věd, jelikož nám může být nápomocná pro objasnění některých aspektů.

12. Redaktor: Ve svých komentářích čtenáři opakovaně nepopírali vaši teorii, ale cítili se nesví při studiu bez forem a postupů, především začátečníci.

Wang Xiangzhai: Lidské tělo má nejrůznější funkce: žádný moudrý člověk je nemůže všechny vyčerpat, i kdyby cvičil celý život. Jaký má smysl opustit podstatu a studovat odpad? Čím více člověk

studuje metody forem a postupy, tím víc se bude vzdalovat pravdě. To je jako svazování chodidel u žen, čím hlubší je pokročilost, tím těžší je natáhnout chodidlo. Proto začátečníci postupují mnohem rychleji než veteráni. Tento argument dokazuje mnoho nevyvratitelných příkladů. Teorie vytvořená pozdějšími generacemi, kde určitá pozice vytváří určitou sílu a určitá metoda překoná jistou bojovou dovednost, je skutečná nabubřelost vedoucí ke klamání lidí. Obávám se, že ten, kdo prohlašuje takové věci, vůbec nerozumí bojovému umění.

13. Redaktor: To, co jste řekl, pane, je úplná pravda a bojová umění jsou skutečně v úpadku. Naučil byste každého jednoduchý a pohodlný způsob, jak uspět, s nímž by lidé mohli snadno dojít k výsledkům?

Wang Xiangzhai: Obecná myšlenka zachování zdraví už byla zmíněna výše. Pokud člověk chce postupovat podle těchto rad, pak už je v polovině cesty k udržení zdraví. Pokud chce někdo studovat do hloubky bojové dovednosti, pak tím také musí projít, ale pokud není velký blázen nebo velký mudrc, není potřeba studovat všechny tyto metody. Také metody boje mají ve svém základu statické pozice (zhangzhuang) a zkoušku síly (shili). Už jsem zde nastínil jejich základní myšlenky. Metody zkoušky síly jsou však početné, a i když tělo získá všechny druhy síly, neměli byste si myslet, že jste dokončili cestu boje. V tu chvíli se vám teprve otevírá možnost pravého studia boje. Například, jak dosáhnout mistrovství v tom, aby „vzájemné působení uvolnění a napětí nikdy nebylo nesprávné a aby vzájemné působení prázdnoty a pevnosti bylo v harmonii“, je jedno z dalších témat. Když si najdete učitele, hloubka nebo povrchnost vašich výsledků opravdu závisí na individuálním talentu, síle, schopnosti a pochopení správného načasování, abyste byli schopni kdykoli zaútočit. Leč bez velkých zkušeností ve skutečných zápasech je téměř nemožné toho dosáhnout.

14. Redaktor: Slyšel jsem mnoho bojovníků tvrdit: „Pokud nepoužíváte sílu, jak ji můžete zvýšit? Nikdo ze starých ani z moderních mistrů nepopíral obohacení qi tantienou a jen kvůli tomu mohli mít úspěch.“

Wang Xiangzhai: Teorie používání síly jsou řeči laiků. Existují také ti, kdo obzvláště podporují teorii neužívání síly, ale nevědí, co to znamená. Člověk musí vědět, že nepoužívat sílu je správné, ale nepoužívat mysl není správné. Pokud člověk používá sílu, pak vnitřní orgány umírají, tělo se stává neefektivním, tuhým, hloupým a pro ostatní je snadné toho využít. Jinými slovy, je to jen maskovaná forma pasivního odporu. Myšlenka odolávání je vyvolávána strachem z protivníkovy rány, ale přitom jsme zcela lhostejní ke skutečnosti, že duch již akceptoval, že budeme udeřeni. Jak by pak člověk nemohl být protivníkem skutečně zasažen?

Proto je používání síly v bojových vědách velké tabu. Co se týče teorie qi tantienou, z teoretického hlediska mohou říct, že na základě svých praktických zkušeností a vlastního vnímání a pozorování se mi tato teorie nejvíce správnou. Uvnitř břicha jsou střeva, žaludek, játra, není tam místo, které by zaplnila qi. Co se týká fungování síly, jsou to všechno účinky opačné síly, explozivní síly a síly vesmíru, zkombinovaných a používaných společně s dechem, co dělá tělo vyklenutým a vzlněným, otevřeným a zavřeným a tělo i duch sjednocené s atmosférou v mysli.

Nemá to nic společného s častým pojetím qi v rámci qigong. Vyklenuté břicho je považováno za qi tantien, to je extrémně špatné. Člověk musí vědět, že když je síla používána, musí být vydávána rovnoměrně a úplně. Aby se člověk zcela oprostil od starostí a aby získal sílu, měl by také být přirozený a uvolněný, to prostě znamená být rozumný. Studenti z moderní doby nechápou tuto pravdu, tráví desítky let tvrdou prací a namísto získání živých těl a myslí se na základě tréninku stanou stroji. To je přece velká škoda!

15. Redaktor: I když je vaše kritika na místě, nacházíme se pořád v té stejné bojové aréně, a když nakonec náhodou špatně ukročíte v jednom ze zápasů, co potom?

Wang Xiangzhai: Jak bych se mohl odvážit do otevřeného boje, já si ani netroufnu působit jako vyzvateľ. Jen si přeji, aby byli mí spolubojovníci ochotní zastavit se, diskutovat a zaobírat se bojovými vědami tímto způsobem. Nebylo by pak těžké pokračovat v tom v budoucnosti. Sám bych chtěl začít pouze tím, že bych ostatním vážnými slovy a s dobrými úmysly radil. Rád bych často vstříkoval do žil ostatních bojovníků naší země kardiotonické injekce, abych postupně vyléčil jejich nemoc a ochromení. Nabízím pár otřepaných poznámek prostřednictvím přednášek tak, aby ostatní mohli přijít se zajímavými názory. I kdyby bylo mé tělo plné řezných ran a modřin, mé největší přání se splní, když bude propagována bojová věda.

16. Redaktor: Lidé obecně přijímají vaše hovory, ale našli se i tací, kteří vás otevřeně odsoudili.

Wang Xiangzhai: Ti, kteří mě chápou, jsou moudří lidé, ti, kteří mě odsuzují, by měli sedět sami v tichu noci a naslouchat svému srdci. Každopádně, kdo chce, ať se směje, mně to nevadí. Pokud bude pravá esence bojových věd opět vzkvétat, jak by mohlo záležet na osobní chvále nebo haně?

17. Redaktor: Jak si mohou obyčejní lidé dovolit nesouhlasit s vašimi znalostmi a schopnostmi?

Wang Xiangzhai: To, co jste řekl, je pravda. Velmi se stydím, ale naši krajané už mají velké sociální rezervy. Čestnost a rozvážnost jsou opravdu základem pro sebekultivaci učení a morálky, jinými slovy: být pevný uvnitř a prázdný navenek, nebo tvrdý venku a mrštný uvnitř. To je přesně stejný princip jako popsal Lao-c': „Ten kdo je bez touhy, může spatřit podstatu, zatímco ten, kdo touží, vidí její projevy.“ Ale někteří lidé to určitým způsobem využívají ke klamání druhých. Lži ve společnosti jsou také vytvářeny takovými lidmi.

Cestoval jsem po celé zemi téměř čtyřicet let a často jsem měl pocit, že pouze umění „operního herectví“ se neslučuje se společností. Opera také nedovoluje účast laikům, ale existuje mnoho stylů opery, které se různí, já je všechny neznám. Co se týče čestnosti a rozvážnosti vůči ostatním, myslím si, že člověk by se měl chovat podle druhé strany, na místě by neměla být žádná nesmyslná zdvořilost. Jako učenci minulosti s respektem služte ostatním a buďte čestní a upřímní, překonávejte své touhy a ukažte druhým lásku.

Jsem velice rád, že se s tím shoduji, neboť učení knih o dobrých vztazích a o tom, že bychom se k sobě měli chovat s respektem, už dnes nevidíme. Nezasloužím si chválu za své učení a morálku. Ve studiu morálky se jen stavím pod záštitu významných lidí. Co se nazývá Tao, je vše prostupující a složité a je to jediný správný směr, kterým bychom se měli vydat. Jinými slovy, jak poznat, jestli je něco rozumné nebo nerozumné? Rozumné je zejména Tao a nerozumné je to, co není Tao.

Není to nějaká mystická a zvláštní věc, ani to nejsou jen pouhé smyšlené příběhy a verše lidových a pedantických literátů. Především to nemá nic společného s excentrickými lidmi, kteří předstírají pomatenost a nazývají to doktrína buddhismu a taoismu, aby se odlišovali, a přitom si nemohou ani pomyslet na bránu k velikosti. Když člověk nerozumí společnosti, nezbyvá mi nic jiného, než s ním mluvit o něčem jiném.

18. Redaktor: Říkal jste, že v opeře je ještě mnoho míst, ze kterých se neztratila podstata a jenž jsou mnohem napřed oproti průměrným školám bojového umění. Nechápu, na jakém základě to můžete říct, myslím, že tato poznámka je poněkud nepatřičná.

Wang Xiangzhai: Opera měla původně za úkol doplnit nedostatky ve vzdělání, všechny její bojové výstupy pocházely ze způsobů bojového umění. V bojovém umění bylo původně cvičení qiba (vytahování těla), což je jedna z dovedností shili (zkouška síly). Qiba hledá sílu otáčení temene a obou chodidel v těžišti, což způsobí, že se celé tělo stejnoměrně a kompletně natáhne, stane se jedním s vesmírem, proto se to jmenuje cvičení qiba. V opeře se to mylně nazývá „růst nadvlády“, ale sledujeme-li jejich pozice a smysl jejich teorií, nejsou sice přesné, ale nejsou ani daleko od tohoto cvičení, proto víme, že tato záležitost má nějakou podstatu. Avšak všechny druhy pozic, které se snaží vypadat dobře a získat obdiv lidí, jsou falešné. U pozic dnešních zápasníků jsem neviděl ani jedinou, která by měla rovnováhu, dokonce i staří veteráni a mladí vyvolení se uchylují k napodobování těch nepravdivých a infantilních. Někteří neuspějí ani v tom, jak by tedy někdy mohli vidět hloubku cesty bojových umění?

19. Redaktor: Předpokládám, že nedávno nebyl nedostatek lidí žádajících radu. Jak byste to zhodnotil, pane?

Wang Xiangzhai: I když bylo mnoho lidí ze všech kruhů, jež mě přišlo v těchto dnech navštívit, byli to všichni jen zvědaví lidé a to, o čem mluvili, se netýkalo bojových věd. Co se týče návštěvníků zabývajících se stejnou cestou, nikdo z nich nebyl takový typ člověka, jaký jsem čekal.

20. Redaktor: Co jste tedy čekal?

Wang Xiangzhai: I když jsem nekompetentní, opravdu jsem čekal návštěvníky, kteří by mě vyzkoušeli těžkými otázkami podle svých nejlepších možností a schopností. Abychom prodiskutovali, co je v bojových vědách rozumné, a jejich důležité spojení se životem. Dále bychom věnovali pozornost hledání opravdového ducha bojového umění. Ačkoli je zápas jen bezvýznamná dovednost, bez něj nemůžeme dokázat výsledky, proto jsem také připraven na přátelské změření dovedností v zápase.

V těchto dnech jsem měl plno drobných záležitostí, proto jsem se nemohl osobně setkat se všemi návštěvníky individuálně. Je mi to líto, a proto od nynějška plánuji zavést návštěvní hodiny ve středu a v pátek od tří do šesti hodin.

21. Redaktor: Co si o tom myslí vaši kolegové zápasníci?

Wang Xiangzhai: Při zkoumání pravé podstaty bojové vědy v její celistvosti se už kloním k ignorování výsměchu a uštěpačných poznámek a nikdy nebudu propagovat nadpřirozené. Vždy podporuji altruismus, nedělám si starosti o to, že nepřichází nikdo, kdo by mi dal instrukce nebo požádal o radu. To, co mě trápí, je, že slavní mistři se nenavštěvují, neučí se od sebe navzájem a nebaví se o problémech. Obávám se, že je stěží možné získat naději, že by bojová věda uspěla. Každopádně doufám, že bojová věda bude postupovat, opráší cíle bojových umění v naší společnosti a zbaví se hluboce zakořeněných zlovyků. Jiné věci mě nezajímají.

22. Redaktor: Rozhovor s vámi, který byl posledně publikován v tisku, způsobil rozruch. Předpokládám, že jste poté netrpěl nedostatkem návštěvníků. Byli tam někteří, kteří by se zabývali stejnou cestou jako vy?

Wang Xiangzhai: Měl jsem tu čest, že jsem nebyl společností opuštěn, skutečně jsem netrpěl nedostatkem návštěv, ale většina z nich přišla, aby se ode mě učila. Byli mezi nimi jen dva muži, kteří se zabývali stejnou cestou, Lu Zhijie a Shao Zefen z Fengtai. Chtěli dělat tlačící ruce (tuishou), odborníky nazýváno „naslouchání síle“. Žádní jiní se neobjevili, nikdo jiný už nechtěl zkoušet bojovat. Metoda tlačících rukou je jen jednostranná část cesty zápasu, není to věc, kterou bych vítal.

Co se týče slavných mistrů z Beijingu, nebyl mezi nimi ani jeden člověk, který by mi chtěl předat nauku, to jsem skutečně nečekal. Nechápu, proč mě nechtějí kontaktovat ostatní zápasníci. Já jsem vždy respektoval bojovou morálku, proto je zdvořilost na prvním místě. Existují i určité hranice, jako to, že slušně odmítám staré lidi, slušné a jemné lidi, a také nekompetentní lidi slušně odmítám.

Pokud mi nevěříte, prosím zeptejte se těch, kteří mě přišli navštívit, a ověřte si to. Když mě poprvé navštívil pan Lu, dělali jsme trochu tlačících rukou a nebyl o mé dovednosti přesvědčen. Později mě začal navštěvovat častěji a postupně zjišťoval, že je velký rozdíl mezi našimi dovednostmi, až se nyní stal mým věrným žákem.

23. Redaktor: Kolik lidí mezi vašimi předchůdci v bojových uměních obdivujete?

Wang Xiangzhai: Podíváme-li se na předchůdce bojových umění za posledních sto let, kromě Dong Haichuana, Che Yizhaie a Guo Yunshena, tedy kromě těchto tří mistrů, mají všichni zanedbatelný význam. Naše země je však velká a má početnou populaci, existuje pořád ještě hodně lidí následujících cestu bojových umění, které jsem nepoznal. Nedovolím si udělat namátkou nějakou poznámku.

24. Redaktor: Lidé často mluví o Yang Luchanovi, jaké bylo jeho učení?

Wang Xiangzhai: Pan Luchan byl také předchůdce bojových věd, byl zdatný v ,taiji' a teď většina lidí následuje jeho linii. To o čem mluvím, je nutné zkoumat ze všech hledisek. Luchan dosáhl pouze části Tao, dokonce ani pan Wang Zongyue z dynastie Ming nebyl absolutní expert. Pan Zongyue zvládl jednostrannou část tlačících rukou oběma rukama pocházející od generála Yue Fei, změnil tři pěsti na třináct pozic a pojmenoval to ,taiji'.

Nemá význam hledat nějaké texty o tom, co bylo předáno od Zhang Sanfenga; lidé by z toho jen vyvodili chybné závěry. Co se týče sto čtyřiceti nebo padesáti pozic, nemám ponětí, odkud pocházejí. Ale mluvíme-li o praxi tohoto bojového umění, nejenže zatěžuje končetiny a trup, ale také trvale poškozují ducha. Je to velmi vzdálené od umění pravého zápasu - nemají spolu nic společného.

25. Redaktor: Často jste publikoval komentáře k bojovým uměním v novinách, jak na ně reagovali ostatní, kteří se vydali stejnou cestou? Slyšel jste nějaké reakce?

Wang Xiangzhai: Rozumní lidé zabývající se stejnou cestou je bez výjimky přijali. Co se týče zpátečnických lidí, kteří nevidí rozdíl mezi správným a špatným, mohou je jen nechat, aby si to dělali po svém. I když to někdo pochopí, uvedení do praxe není jednoduché, a je to ještě těžší pro ty, kteří vůbec neumí rozlišit správné od špatného. Avšak obyčejní zápasníci pořád považují procvičování těla za základ a přestávají mluvit o zápase. Když to sledujeme, můžeme si všimnout, že cesta boje je ve srovnání se zachováním zdraví velmi malicherná věc.

Cesta zachování zdraví spočívá v tom, že člověk soustředí ducha a vyživuje podstatu. Mysl se vyprazdňuje a sjednocuje, to se nazývá umění ducha a myslí, života a podstaty. S velkým množstvím pohybů a pozic, tu poskočení dopředu a tam uskočení dozadu, je opravdu těžké jenom pomyslet na vstup do brány zachování zdraví. Zachování zdraví je ve skutečnosti naprosto jednoduché. Pravá lidská podstata miluje přirozenost a neomezený volný pohyb, základem toho je celé spektrum přirozených instinktů. Každé ráno na čerstvém vzduchu bez jakýchkoli metod jen nechte klouby celého těla lehce ohnuté (odemčené), zavnímejte oblohu, pohybujte se pomalu a volně, uvědomte si a sledujte qi v břiše a proudění krve. Zároveň intuitivně vnímejte vnější prázdnotu a čilou protichůdnou sílu. Tomu se říká, že duch působí, jako by plaval. Duch a tělo jsou klidné a přirozené, nejen volné a bez omezení, ale také si postupně začínají uvědomovat přirozené principy. Po dlouhé době tréninku se odhalí instinkty a paprsky ducha budou zářit, člověk získá základy boje, aniž by na ně pomyslel. Pokud se člověk pořád drží mechanického pohybu, hraje si s tyčí a předvádí se s kopím, hledaje jen krásu formy a líbivost, a považuje za slávu to, že je dobrý v bojových uměních, pak neví, že pokud to spatří člověk s vhladem, bude mu špatně deset dní. To je strašné, taková osoba nemůže za celý život pochopit bojové umění.

26. Redaktor: Vaším cílem je studovat pravdu a rozvíjet bojová umění, proč jste měl tak málo návštěv? Napadá vás nějaký důvod?

Wang Xiangzhai: Na to je velmi těžké odpovědět. Domnívám se, že v kruzích bojového umění v naší zemi je bezpochyby mnoho moudrých lidí, ale ti neschopní jsou obzvláště početní. Každý, kdo studuje určitý styl bojového umění, vytrvale cvičí po mnoho let a lichotí si prohlášením, že jako

jediný dosáhl opravdové dovednosti, se potom nazývá následovníkem určité školy. Tímto způsobem bude dokonce respektován společností, takže může zároveň vyřešit otázku obživy. Když takovým lidem někdy řeknete, že by měli opustit své učení a začít studovat od začátku, je to pro ně opravdu nesnesitelné. Možná by to mohlo mít také vliv na způsob jejich obživy, proto zvažují, co je pro jejich osobní prospěch nebo neprospěch, a zjistí, že nevýhody by byly ohromné. Není tedy divu, že návštěvníků bylo tak málo. Nejhorší věc je nakonec to, že někteří omezení lidé, kteří se neodvážejí posoudit nebo diskutovat o tom, co je správné a co špatné, jen nazdařbůh pomlouvají, dělají nezodpovědné poznámky, aby skryli své slabiny. Lidé v naší společnosti jim věří a lidé, kteří jimi byli oklamáni, je mnoho. To je velká smůla. Pokud neodstraníme tuto překážku, bojová umění v naší zemi budou mít jen malou naději na klidný a velký pokrok.

27. Redaktor: Pane, jste posel bojových umění a máte ve svých rukách rozhodnutí. Navíc doufám, že budete i nadále houževnatě pracovat, pak už pro bojová umění určitě nebude problém dočkat se dní slávy a pokroku.

Wang Xiangzhai: Vaše slova se mě dotýkají do hloubky, samozřejmě, že budu dělat, co bude v mých silách. Úspěch nebo prohra, chvála nebo hana. Nedbám na ně. Mám jen jediný cíl, a to vyřešit otázku, jak se mohou posouvat bojové vědy. Proto zde říkám dalším zápasníkům: zápas byl původně jen malá dovednost, ale obyčejní lidé většinou soudí bojové schopnosti člověka podle relativní nadřazenosti nebo podřazenosti v zápase, proto existují dvě výzkumné metody.

Pokud je člověk ochoten zkoumat vhodnost každé akce, pak ho nesmírně vítám. Pokud chce někdo podstoupit zápas nebo dělat tuishou, oboje je v pořádku. Oblast studia bojové vědy je ohromná. Pokud počet návštěvníků vzroste, pak nemáme žádné dilema.

Pokud má návštěvník třeba jen malé silné stránky, udělám maximum pro to, abych ho pochválil. A i kdyby neměl vůbec žádné silné stránky, určitě nic neřeknu, protože ani mluvení mu nepomůže nic pochopit. Opravdu doufám, že mě návštěvníci vyzkoušejí prostřednictvím těžkých otázek podle svých nejlepších schopností, abychom si navzájem porovnali zkušenosti týkající se pokroku v bojových vědách. Všichni následujeme stejnou cestu, všichni by na sebe měli vzít povinnost rozvíjet bojové vědy.

Tato důležitá příležitost by rozhodně neměla být oslabena kvůli osobním důvodům, pokud to skutečně může prospět obecnému zájmu. I kdyby člověk musel podstoupit osobní oběti, stejně by se měl vzdát něčeho malého, aby dosáhl něčeho velkého. Já si ponechám toto odhodlání, pokud tím může bojová věda pokročit. Nebude to jen k individuálnímu prospěchu, ale k velkému užitku celému světu i našim následovníkům.

Redaktor a pan Wang dokončili svůj rozhovor, a protože už bylo pozdě, rozloučili se a odešli. Ve 40. letech 20. století byl ‚yiquan‘ také známý jako ‚dachengquan‘. Později pan Wang Xiangzhai opustil název ‚dachengquan‘ a požádal své studenty, aby se i oni vrátili ke starému názvu. Všichni z nejlepších studentů pana Wangu to udělali, ale někteří lidé i nadále používali název ‚dachengquan‘. Proto ‚yiquan‘ a ‚dachengquan‘ jsou dva různé názvy pro jedno umění.